

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. , 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симеон Г. Гюров

при участието на секретаря М.Н.Н.
като разгледа докладваното от Симеон Г. Гюров Гражданско дело № 20211860100225 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искиве с правно основание по чл. 344 ал. 1 т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ, вр.чл. 225, ал. 1, вр.чл.221, ал.2 от КТ, вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Производството по делото е по искова молба на П. ИВ. ХР.(П.) с ЕГН *****, с адрес гр.П., ул."П." № 12, чрез пълномощника адв.Ч.П., съдебен адрес: гр.С., ул."У." № 15, ет. 1, офис № 1 срещу Д.г. „С.“, Булстат *****, в качеството му на правоприменник на Д.г. „В.Н.Л.“ гр.З. ДГ „В.Н.Л.“ гр.З., Булстат *****. В исковата молба се твърди, че на *****г., в гр.З. бил сключен трудов договор № 75/ *****г., между ответника като работодател и ищцата като работник/служител по силата на който ищцата заемала и изпълнявала длъжността „Д. Д.г.“ на пълно работно време от 8 часа и срещу основно месечно възнаграждение от *** лева и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит от 1% за всяка година трудов стаж по специалността - 8%. Договорът бил сключен като безсрочен трудов договор на основание чл.67, ал.1, т.1 от КТ. С Анекс № ДО *****г., към колективният трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование *****, в точка 1 ал. 1 буква „а“ се определя изменение на основното възнаграждение за заеманата от ищцата длъжност „Д. на Д.г.“ в размер на 1 535 лева. След актуализацията и ведно с допълнителното трудово възнаграждение към 01.03.2021 г., трудовото възнаграждение на ищцата било в размер на **** лева. В исковата молба се твърди, че със Заповед №*****г., на к. на община З., на основание чл.188 т.3 от КТ във вр. с чл. 187, ал. 1, т. 8 от КТ било наложено дисциплинарно наказание „У.“ на П. ИВ. ХР.(П.), ЕГН *****. Във въпросната заповед било посочено, че на основание на чл.221 ал.2 от КТ работникът дължи на работодателя обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение. В исковата молба се твърди, че процесната

заповед е незаконосъобразна и необоснована, издадена е при множество нарушения както на материалния, така и на процесуалния закон, поради което наложеното с нея дисциплинарно наказание следва да бъде отменено ведно с произтичащите от това последици.

Ищцата моли съда на основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от КТ да признае за незаконно У.то, наложено със Заповед №***** г., на к. на община З., като го отмени и възстанови ищцата на заеманата от нея длъжност „Д. Д.г.“ на ДГ „В.Н.Л.“ - гр. З.. Ищцата моли съда на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ да осъди ответника да заплати на ищцата обезщетение за времето през което е останала без работа поради незаконното У., в размер на **** лева, представляващо брутното ѝ трудово възнаграждение за шест

месеца, през които е останала без работа вследствие на незаконното

У., ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумите. Ищцата моли съда да осъди ответника да заплати на ищцата сумата ***** лева, представляващо обезщетение по чл. 221 ал. 2 от КТ удържано от работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение, заедно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното плащане, както и да ѝ бъдат присъдени направените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски и адвокатски хонорар. В съдебно заседание процесуалния представител на ищеца поддържа исковата молба. В хода по същество излага съображения за основателността на предявените искове и моли за присъждане на съдебни разноски. Представя писмена защита.

Ответникът, в отговора си по реда на чл.131 ГПК и в съдебно заседание, чрез своя процесуален представител, оспорва предявените искове по основание и размер, като неоснователни, като прекратяването на трудовото правоотношение е правилно и законосъобразно, като излага твърдения в тази насока. Ответникът в срока по реда на чл. 131 от ГПК е дал писмен отговор, представил е писмени доказателства и е направил доказателствени искания. Ответникът оспорва исковите претенции като неоснователни, не претендира разноски.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 1 ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори между страните и се установява от писмените доказателства по делото: Трудов договор № 75/ *****г.; Анекс № Д0*****г., към колективният трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование *****; Заповед №***** г. на к. на община З. за налагане на дисциплинарно наказание, връчена при отказ на молителя да я получи от 01.03.2021 г.; Трудова книжка №21; Справка Булстат; Заповед № ***** г. издадена от Д.а на ДГ „В.Н.Л.“ гр.З.; Жалба с рег.№ *****г.; Жалба с рег.№ *****г.; Заповед № *****г. и доклад към нея; Покана до П.Х. за представяне на писмени обяснения; Писмени обяснения рег.№ *****; Жалба от П. Х. с рег.№*****г.; Възражение с рег.№*****г.; Протокол от проведена среща; Писмо рег.№ *****; Покана за достъп до кабинета на Д.а на ДГ"В.Н.Л.";

.Жалба с рег.№ 941-25,6-1/14.06.****г: 12.Молба с рег.№ 94109.****г.; Становище от 28.06.****г.; Сигнал от 10.07.****г., е че ищеца се е намирал в трудово правоотношение с ответника на длъжността „Д. Д.г.“, като заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „У.“ е връчена на 01.03.2021 г., при отказ на ищеца, като за свидетели при отказа са посочени издателят на уволнителната заповед С.Н.Г.в и И.М.А.-зам.****. В заповедта са посочени различни фамилии на ищеца, като не е посочено ЕГН на същия, за разлика от сключваните в процеса на трудовата му дейност споразумения, вкл. и трудов договор. В заповедта е отбелязано, че на основание чл. 221, ал. 2 от КТ, уволненото лице дължи обезщетение в размер на едномесечно брутно трудово възнаграждение. От представена трудова книжка и извършена констатация се установява, че в нея няма отбелязване за друго трудово правоотношение след оспорваното такова.

По делото е прието заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, и е изслушано в.л. М.Л. в с.з., което настоящия съдебен състав кредитира изцяло като безпристрастно и прецизно, от което е видно, че брутното трудово възнаграждение получено от П.Х. (П.) през декември ***** година с елементи с постоянен характер е в размер на ***** лева. През месец януари 2021 година и месец февруари 2021 година П.Х. (П.) няма присъствени работни дни в ЦГ „В.Н.Л.“, град З.. ***** лева x 6 месеца = ***** лева. Размера на дължимото ѝ се обезщетение по член 225, ал.1 от КТ за шест месеца е ***** лева. Брутно трудово възнаграждение получено от П. П. за месец декември ***** година при 20 работни дни с елементи с постоянен характер са ***** лева. ***** лева: 20 работни дни = 83.62 лева дневна ставка x 46 дни неизползван платен годишен отпуск = ***** лева. Дължимото и се обезщетение по чл.224 ал.1 от КТ/обезщетение за неизползван платен годишен отпуск/ за 46 дни е в размер на ***** лева. Видно от разплащателен фиш за месец февруари 2021 година е удържана от работодателя сума в размер на ***** лева.

В разпита си свидетеля Г.О. установява дословно следното: „Познавам П.И. П. вече с фамилия Х.. Аз съм баща на две деца близнаци. Моите деца, когато тръгнаха в д.г. горе-долу по това време г-жа П. беше спечелила конкурс и беше станала Д. на въпросната Д.г.. Имам добри впечатления от г-жа П. като Д. от родителска гледна точка. Правила ми е впечатление като Д. на д.г., защото имам и други впечатления за други неща, че тя си върши много съвестно работата. Като Д. не знам доколко и как това ѝ влиза в нейните задължения - непрекъснато ни занимаваше със състоянието на децата, с учебния процес. Събираше ни много често като родители. Имаше много идеи, споделяше ги и търсеше мнението на всеки един родител. Но това, което винаги ми е правило впечатление е, че всяка сутрин намираше начин, в нашата група, в други групи, присъстваше при довеждане на децата. Една много хубава атмосфера се създаваше - всяко едно дете тя го пита нещо, заговорва го - чисто така педагогически подход имаше. В това число и от други от персонала това съм виждал, но от Д. на Д.г. това за пръв път ми се е случило да го видя. В този ред на мисли, моето впечатление като служител, който си изпълнява задълженията и плюс това нещо са отлични. Така да се каже, откакто тръгнаха нещата с нейното У., до този момент аз не съм чул да е

имало някакво напрежение. Когато по този начин разбрах, че всичко това става, че имало някакви проблеми, за които аз като родител, винаги съм твърдял, поисках да разбера за какво става въпрос. Питал съм много хора от персонала директно за какво става въпрос. Ето, дори и с г-жа Р., която е отвън, която е възпитател на моите деца, аз съм говорил и точния ми въпрос е това: „Какво става, има ли такова нещо, за което се говори? Там, някакви неща се хвърлят в публичното пространство“. Тя лично ми е казвала: „Не, няма такова нещо“. Създаде се мнение от родителите, че трябва да се направи някаква подписка в нейна защита. И даже аз казах, че съм много доволен от нея и поисках да се разпиша пръв в тази подписка. Ако тази подписка е представена тука по делото, може да се види мой подпис на първо място. Не съм чул, не съм ставал свидетел пряк на някакви конфликти, на нещо, което да ме е отблъснало, на нещо, което да ме е впечатлило в негативен план. А всичко това, което после се твърдеше, аз не намерих никакво доказателство конкретно. С много хора съм говорил, с много хора от личния състав на д.г., с много от родителите, които поискаха също да се подпишат в тази подписка - никой не чу някакво оправдание за лошо действие, постъпка и т.н. или изобщо намек за такова нещо, което за нас беше страшно голямо учудване. Имах участие в проверка назначена от институции в гр.С. във връзка със сигнали срещу П.Х.. Между другото, въпросите бяха аналогични, за това, което се пита. По-скоро имаше за това дали сме били свидетели на някакво лошо отношение към децата, на което аз се учудих. Имаше и въпрос дали сме били свидетели на лошо отношение към родителите. Викам: „Не. Тя даже прекалено много ни обгрижва. Вика ни, пита ни и т.н.“. Това е, което си спомням по смисъл. В този дух бяха позиционирани нещата от тази проверка. Мисля, че от И. беше проверката. Беше доста подробна. Може би повече от 1 час имаме събеседване с тях. имаше и конкретни въпроси. На всичко това съм отговорил, но общо взето тези въпроси се припокриват с това, което ме питате. За мен не стана ясно какъв е проблема. Аз не открих проблем за У.то на г-жа Х.. Всичките родители бяхме изумени. Аз тука чувам нещо - показвала си била гърдите. Някакви такива... всякакви глупости. Когато тръгвам от персонала да попитам някой, всеки вика: „Няма такова нещо. Не ме интересува“ и т.н.". Даже и някакво предаване имаше по местната телевизия. Ако всичко това нещо, частица да е истина - ми, че то ние сме поверили децата си там на нейн контрол. Никой не се ангажира дори с частен разговор поне. Нали, да ми каже: „Сега ще ти кажа, но да остане между нас". Такъв разговор нямаше. Викам: „Абе, истина ли е това, там някакво предаване вървеше?". Вика: „Абе, глупости са това. Някакво субективно отношение е имало, на което тя е станала жертва". В подписката в подкрепа на г-жа Х. са се подписали доста родители. АДВ.П.: Г-н Съдия, аз представям във връзка със свидетелските показания въпросната подписка. Искам да я предявим на г-н О., да каже дали това е въпросната подписка, за която говори той. Вътре фигурират 84 подписа. Съдът ОПРЕДЕЛИ:ПРЕДЯВЯВА на свидетеля О. представената от адв.П. подписка. СВИДЕТЕЛЯТ О.: Да, потвърждавам, че това е подписката и първият подпис е моят. С много от родителите съм говорил. Има и от нашата група, има и от други групи. С много от тях съм говорил и те казват: „Да, разбира се, ще се подпиша". Някой от тях аз съм ги занимал с това. ПРОДЪЛЖАВА РАЗПИТА НА СВИДЕТЕЛЯ Г.И. О.: В тази подписка не мога да кажа дали има външни хора, които са се

подписали и нямат отношение към д.г. Мога да изкарам примерно най-малко 10-15 родители. За други не мога да кажа. Разговарях със служители от д.г. - с г-жа Р., с медицинската сестра, жена на д-р Т. - Д.К.. Разговарях какви са причините. Те ми казаха, че няма такова нещо. Аз попитах: „Има ли такова нещо - някакво лошо отношение към децата?“. Говореше се за някакво посегателство към деца и т.н. Говоря по спомен. И аз попитах: „Има ли такова нещо - някакво посегателство към родители?“. Всеки един ми казва: „Няма такова нещо. Не ме занимавай“. Никой не ми е казал за конфликти между служители и Д.ката. Аз съм само като родител в д.г. Проверката със сигурност беше проверка от И., защото така беше и събеседването. Обади ми се някакъв човек, представи се и попита дали е възможно на еди коя си дата да дойда в д.г. Беше някакъв член на комисията. Не му помня вече името. И там направиха някакво събеседване. Там имаше по-конкретни въпроси, от рода на: „Станал ли сте свидетел на грубо отношение на Д.ката към персонала, към деца?“. В това вече време, когато беше излязъл филм за нея по местната телевизия, когато беше стартирала някаква процедура по нейното У. и т.н. По конкретни въпроси проведех събеседване. За тази подписка аз бях един от инициаторите. С някои съм разговарял. Например с А.Ш.. На няколко хора аз съм я занесъл да се подпишат. Попитах ги и лично съм осигурил техните подписи.“

В разпита си свидетеля Н.П. установява дословно следното: „Познавам г-жа Х. от деня, в който дойде в нашата Д.г. като временен Д. и след това стана постоянен Д. на нашата Д.г. „В.Н.Л.". Аз съм с.у.. От първия ден на основаването на д.г. съм там - на 01.03.1989 г. А иначе трудовия ми стаж е 36 г. Продължавам да работя там. Не съм прекъсвала. Един от проблемите в д.г. съм аз и г-жа И.. **** г. ми беше най-тежката година в моята трудова практика. Бях ***** на трета група с друга колежка, която не беше завършила. В същото време учеше задочно. Тя непрекъснато беше в отпуск, в болничен. Не знам по какъв начин се оправдаваха дните. Аз работех много рядко втора смяна, винаги бях първа. Ако исках да си сменя смяната г-жа Х. казваше: „Не, не може. Ти си длъжна да изпълняваш моите нареждания“. Дали са писмени, дали са устни - аз изпълнявам. Трябваше да работя първа смяна, но точно не мога да си спомня защо трябваше да се сменя и ми беше отказано. Тя пусна съответната заповед, в която казваше - в този уречен ден на март месец ***** г. трябва да бъда на работното си място и аз трябваше да изпълнявам. Но това става една седмица преди да се случи, това, което се случи с мен. Започнаха да настройват един-двама от родителите в моята група против мене, да пишат жалби, че на това дете съм му се карала, на другото, че съм го карала да се храни, казвала съм му бебе и колежката от групата непрекъснато пишеше сигнал или жалба спрямо мен до Д.а на ***** . Аз трябваше да пиша обяснение. За една седмица съм написала обяснения колкото не съм написала през целия си трудов път. На 28-ми февруари бях втора смяна. Преди да постъпя на работа г-жа Х. ми се обади по телефона: „Мини през дирекцията, преди да дойдеш на работа“. В 12.00 часа ми започва работния ден. Аз към 11.45 часа отидох до кабинета й. Тя ми каза, че повече няма да ме търпи и ми пуска наказание и до една седмица ще получа следващото наказание, след което ще бъда уволнена дисциплинарно. Аз подписах съответния лист, който тя ми даде, излязох от дирекцията и ми се завъртя главата и не можех да пазя равновесие. Това

става на вратата на дирекцията и в коридора пред яслената група. Медицинската сестра искаше да ми даде помощ. Г-жа Х. ѝ каза да се маха. Аз отидох от другата страна на сградата. Искях да вляза в моята си група, в която работя, но вече няхах сили. Седнах на дивана, изтръпна ми дясната ръка и дясната страна на лицето. Обадих се на съпруга ми и му казах, че ми е много лошо и трябва да отида на лекар. Тя дойде и започна да ми се кара защо съм му звъняла и ми каза: „Аз звънях на Бърза помощ. Ще дойдат да те вземат". Те дойдоха, взеха ме, биха ми някакви инжекции. Постоях в *. Изкараха ме с носилка. От там в Бърза помощ. Там някакви системи ми вливаха. Една седмица си стоях вкъщи. Виковете и крясъците от страна на г-жа Х. - това си беше ежедневието. А едно от последните неща, на които присъствах е последния работен ден на *. Бях втора смяна. Не знаех какво се случва от сутринта. Г-жа Х. ми каза по телефона: „Ела да видиш как * ще си заминат". Аз отидох, обаче стоях на стълбите и не трябваше да говоря, а само да гледам. Тя някакви ключове за склада, да отключва * склада - много грубо държане спрямо човек, който е отдал почти 40 години на *. Не ѝ даваше да си тръгва без да даде продукти, а тя вече беше предала всичко материално, за което отговаря в *. За лошо отношение и агресия към други служители, освен към * не мога да си спомня. Докато е била Д. г-жа Х. дали персонала е изпитвал някакъв страх от нея не мога да кажа. Ако трябва да говоря за мен лично - да. Има напуснали служители от д.г. - колежките, които напуснаха след някои от скандалите. Това са Г.С., С.М., П.С., Д.С., С.Ч., Г.Х.. Причините, поради които са напуснали - това с грубото отношение спрямо тях. Напуснали деца за последните години от моята група няма, но в годината, когато напуснаха колежките и след това има. Знам, че имаше протест на родители на деца от д.г.. Това беше мисля, че някъде месец ноември-декември. Ние бяхме в ковид ваканция и съм била по-откъсната. Чувствала съм се спокойна вкъщи и бях го оставила това на заден план. Аз присъствах на среща на персонала на д.г. с к.. Предметът на срещата беше да се срещнем с г-н Г. и всяка една от колежките да каже какво се е случило с нея и г-жа П.. Да сподели всяка една от нас. Не мога да кажа дали е имало съставен протокол тогава. Г-н Г. каза, че ще вземе предвид това, което е чул от колектива и ще ни се обади. Аз отидох малко по-късно на срещата и не знам в началото какво са говорили колежките. Аз дефакто бях една от последните, които отидоха на срещата и разказах това, което разказвам пред вас. Не помня колко време е отсъствала г-жа Х. в началото на * г. преди У.то. Не мога да кажа. Времето е много. Преди У.то я нямаше от януари месец до деня, в който я уволни к.. Тогава няхахме достъп до интернет в *, беше изключен. Нямаше ключ от кабинета на Д.а, нямаше достъп до печата. Родители искаха служебни бележки, които се издаваха за пред социалните дали е присъствало детето през даден период в *, трябваше да се напишат от Д.а с печат. Изпращахме ги в О.. Кабинетът беше заключен до деня, в който дойде комисия да го отвори. До тогава няхахме интернет, няхахме печат, нямаше достъп до кабинета. В периода, в който г-жа Х. е била в болничен - от януари до датата на У.то - поне аз не знам да е имало човек, който да я замества. Тази колежка, която учеше задочно пишеше сигнали срещу мен. Тя вече не е в нашата г.. Тя можеше и да не дойде на работа. Влизаше * та я заместваше.“

В разпита си свидетеля Х. Р. установява дословно следното: „Познавам г-жа П.Х. много от отдавна. Тя е отраснала в нашия блок на 5-ия етаж. От дете я познавам. А служебно - откакто постъпи на работа февруари месец **** г. Аз съм в д.г. от **** г. Когато г-жа И. - к. на гр.З. я назначи, тя беше всъщност третата Д.ка след като почина г-жа Д. и по принцип в началото нямаше проблеми относно организационната работа, относно воденето на документации и отношението с хората. В началото беше позитивно настроена. Нямаше никакви проблеми. Проблемите дойдоха, мога да кажа и след третия ден, когато беше назначена. Тогава колеги пуснаха една подписка, която беше насочена срещу предишната Д.ка и к. на О., след което тя ни накара всички да пишем обяснения относно тази подписка. Аз не бях чела подписката, защото отказах на колегите да я чета и въобще да се подписвам. Но въпреки всичко обясних в обяснението, че не съм я чела. След това имаше затишие може би 2-3 месеца. На 1 -ви юни бяхме под карантина. Моята група /бях **** на трета група тогава/, бяха изкарвали всички деца с изключение на едно варицелата, но в първа група имаше доста случаи. И за 1-ви юни г-жа П. беше казала на колегите, че ще се изкарат децата на центъра, където О. организира празника на детето. На мен още предния ден няколко колежки ми казаха, че няма да пуснат децата от д.г., тъй като подлежат на глоба от ХЕИ, ако стигне до ХЕИ сигнал. Сутринта г-жа Х. е решила да изведе само моята група и седейки вече децата на вратничето, тогава медицинската сестра е отворила прозореца и е казала, че има две анонимни обаждания в ХЕИ и не трябва да се изкарват децата въобще и тогава децата са били върнати дори и разревани в групата обратно. Колежките, които бяха на смяна абсолютно никоя от тях не е споделила с мен какво е станало. Помежду си разбрахме, че е имало страхотен скандал от страна на г-жа П. срещу тях, заради това, че така са постъпили и всъщност празника на детето се е съсипал. Аз вечерта казах и на моята колежка, че може да отидат на сутринта при нея и да я уговорят да се празнува в д.г. с всички деца заедно, защото всички сме под карантина и всъщност наистина децата да имат този празник. Но този празник не се състоя, след което тези колежки, които са били на смяна писаха обяснения и даваха отчет за това какво е станало. Пред мен лично г-жа И. - ****ицата на О. е споделила, че тези анонимни обаждания са предизвикани от д.г.. Аз нямам идея кой може от д.г. да ги е предизвикал, но от там се започна вече много писане. Една колежка е казвала, че е много била нагрубена, не е нагрубявана така досега и ще напуска. Г-жа П. няколко пъти ѝ е късала молбата за напускане. И тя беше първата, която напусна в началото на юли месец и тъй като бяхме заедно в една група и тази колежка ми сподели, че г-жа П. ѝ е отказала да я пусне в началото на юли отпуска, а пък тя имала предплатена екскурзия в чужбина. Аз не съм присъствала тогава на това нещо. Чух, че бутнала някаква колежка, която щяла да падне по стълбите. Колежката е Т.С.. Други казваха, че не са видели такова нещо, но всъщност те са били само трите колежки, които в момента са били на смяна с децата в първия момент, когато ги е събрала г-жа П., така, че аз не мога да кажа със сигурност тогава какво точно е станало. Аз на това не съм била очевидец, не мога да кажа. Очевидец съм вече впоследствие на други станали неща. Имаше напуснали колежки, които не казваха какво им се е случило насаме с г-жа П.. Впоследствие те казваха, че се е държала грубо с тях и те не са имали друг избор, освен да напуснат д.г.. Но ***** г. август месец, тя беше целия месец в отпуски.

Понеже беше периода след пандемията, ние бяхме взимали вече отпуски, взехме само по 5 дни юли и август месец, но тя излезна целия август, тъй като не беше излизала до този момент в отпуска. И на 1-ви септември, когато се върна на работа, вече тогава започнаха много наистина страшни неща. Аз лично не съм предполагала, че мога да бъда свидетел на такова грубо отношение към хората. Преди това, искам да кажа, че зимата на ***** г. съм присъствала на грубо отношение към една от лелите, която в случая не беше виновна. То е било не ***** г., а декември месец ***** г. не мога да си спомня точно коя дата, било ни е коледното тържество. Сутринта идвайки на работа аз заварвам, че г-жа П. вика на колежката, че не е оправен салона. В случая вечерта е имало карате и е трябвало преподавателката по карате да остави в приличен вид салона. Тази **** предния ден го е оправяла 4 пъти, въпреки че това не ѝ е в задълженията. При което влезнахме заедно в тяхната група и г-жа П. много грубо я нападна, че е без работно облекло, а тя си беше сложила отгоре якето, защото беше зимно време, отдолу имаше престилка. Тя си имаше работно облекло както всички, но работното ѝ облекло беше отдолу. Тя я заплаши да внимава с действията си и да не ѝ отговаря, защото в същото време момичето си отвори якето, видя се отдолу, че е с работно облекло. Каза ѝ, че предния ден е оправяла салона и че всъщност това, което е станало след нея, тя не знае. Но г-жа П. наистина много грубо се държа, дори я заплаши да внимава да не бъде освободена от работа. Септември месец ***** г. имаше пак нападение, над тази жена помощник-възпитател в една от групите, че е приела чадър. Валяло е сутринта и е приела чадър от родители и го е вкарала в групата. Тогава мерките бяха много строги. Не трябваше да вкарваме нищо от вкъщи, но детето идва от вкъщи, то е облечено с дрехите от вкъщи, до момента го е държал родителя. Носеха тоалетна хартия, мокри кърпи - неща, които като консумативи ги носеха от вкъщи. И аз да съм била на смяна, ако родителя ми е подал мокрия чадър и аз щях да го взема. Това казах и на г-жа П.. Тя се държа много грубо също с тази ****, че е взела този чадър и че го е вкарала в групата. Той не се вкарва в групата. Той се оставя в гардеробчетата. И родителите са ми казвали, че е викала по нея заради този чадър. Нещото, което стана с ***** и на което аз лично бях свидетел, идвайки си тя септември месец, след един месец отпуска, тя започна много грубо да се държи с *. Домакина по принцип е дясната ръка на Д.а и наистина ***** ни беше в пенсионна възраст, оставена да работи. Вършеше доста работа. Непрекъснато я нападаше, че не си върши работата както трябва, че не е за там и т.н. Искане да вкара компютър, жената е възрастна, не може да работи на компютър. Можеше съвсем по легалния начин да ѝ каже: „Вкарвам системата. Ще работиш или не?“. Един месец предизвестие и напуска. Тя я принуди. Тя имаше здравословни проблеми и за един месец влезна в болница за лекуване и през това време ѝ каза, че няма повече да работи. И след като се прибра тя имаше 2 седмици време да обучи човек. Всеки ден тя я изкарваше най-некадърния човек с приказки срещу нея. В деня на 19-ти ноември, когато трябваше М.С. да напусне работа, съответно и ние бяхме събрали пари и купили подаръци и от О. я уважиха. Не знам това ли я вбеси г-жа П., но тя беше друг човек, след като се върна от отпуска. Тя не само с М., тя и с лелите и с мен се е държала грубо. Аз съм го приела грубото държане, в смисъл тогава, че съм имала някаква вина, въпреки че не е нужно да викаш на човек и са

крещиш, когато има нещо нередно. М. в деня, когато трябваше да напусне, на обяд ние храним децата и чуваме страхотни крясъци. И понеже дъщеря й ми е **** в групата, викам й: „Излез в коридора да видиш нещо да не е станало лошо на майка ти“. Тя излезе и вика: „Не. Разправят се с г-жа П.“. И в един момент като утихна аз я изпратих да види и вика: „Майка плаче“. Отидох и аз. Г-жа П. я е замерила с елката. Елката беше на земята. А тя имаше на лявата ръка червено от удара. И от там вече, на обяд преди тя да си тръгне, беше издала всичко, но децата на другата домакинка бяха болни и г-жа П. искаше да я задължи тя да дава продуктите. А пък тя е издала всичко и по принцип не би трябвало да влиза вече. Извика ни свидетели г-жа П. с Н.Б. за свидетели. Положението си беше за полиция. Аз лично казах на дъщеря й: „Извикай полиция“. Тя не пусна М.С. да си отиде, буташе я да седне на местото си, държеше се грубо, наричаше я каква била - че никаква работа не вършела, по цял ден седяла и какви ли не други неща. Зет й дойде да вземе багажа. И аз му казвам така: „Влизай и го взимай“. Тя го избута зетя от вратата на д.г., вика: „Нямаш право да влизаш, защото е пандемия и външни лица не влизат“. Момчето остана отвън да чака, при което тя я задължи да отиде да раздаде продуктите. Накрая на ноември месец ни затвориха и ние трябваше да преподаваме онлайн на децата. В петък г-жа П. ни извика и ни каза, че ще ни включи в една програма, в която да се обучим за 3 дни да преподаваме през лаптопите на децата, което беше невъзможно, защото в училището ги обучаваха няколко пъти. Няма как ние за 3 дни да бъдем обучени. Предния път сме го правили във вайбър групите и във фейсбук групите, в зависимост от това, кои какво са имали. Ние й предложихме пак да бъде по същия начин, както предните пъти, за да не се натоварваме, а и родителите този път бяха на работа. Не беше всичко затворено, както предния път. Тя не се съгласи. Започнахме обучението. Две от колегите се отказаха, тъй като решиха, че няма да могат да се справят с тази платформа. Родители й се бяха обадили и й казали, че искат по предишния начин, при което тя ни извика, че няма да има онлайн обучение и да си пуснем отпуски. Няма да работим и да изтрием групите. Аз казах, че моята група аз не съм я създала и няма да я изтрия. Мога да я напусна, но няма да я изтрия. Всички напуснахме групите, при което се започна обаждане, в нейна подкрепа, да събираме подписки. Няколко пъти исках спокойно да говоря с нея, тя ми крещеше, затварях телефона. И спря да контактува с мен. Една колежка писа във вайбър групата на ****ите, че г-жа П. е казала аз и тя да направим един списък, да направим някакъв текст и да тръгнем с подписка на колегите в нейна защита, при което аз отказвах. След това пак ми се обаждана, пак тази същата колежка, че нейния мъж е при нея с подписка, дали ще искам да дойда да се подпиша. Аз казах, че съм говорила с моя мъж и той категорично ми е забранил. Имаше много грубо отношение и заплахи към колежки от страна на г-жа П. и ние предизвикахме срещата с к.. Той направи комисия и пред тази комисия сме говорили целия персонал с изключение може би на 4-5 човека декември месец. На тази среща казахме всичко на к.. И съответно вече на тази среща ние разбрахме, че наистина грубото отношение не е било само към единични личности, а много от персонала са били засегнати. Други пък са минали на успокоителни, въпреки че те не са нападани, но просто от това, което се е случвало около тях са взимали наистина някакви хапчета, за да работят спокойно на работата, защото работим с деца. Но просто наистина

обстановката в последните няколко месеца беше нетърпима.“

В разпита си свидетеля М. И. установява дословно следното: „Бях **** на община З. от ***** г. до ***** г. Познавам П. ИВ. ХР.. След като стана временно изпълняваща длъжността Д., тогава съм я видяла за първи път. Преди това не съм се познавала с това лице. Впечатленията ми от нея са отлични, защото тя е един перфекционист, изискващ. Тогава ***** беше малко поразклатена относно дисциплина. П. просто дойде и сложи всичко в ред - и в документация, и в дисциплина и в отношения, което пък породих една завист или една злоба в една част от *****ския персонал, които тръгнаха да действат по всякакъв начин и ето, че успяха да свалят П. от длъжността Д.. Явно на тях такова отношение не им харесва, но не знам какво точно им харесва, защото преди това имаше няколко пъти назначаване на временно изпълняващ длъжността Д., включително и лице, което те посочиха. И всичките се отказваха, след като имаха пререкания с групичката *****и. Всички предходно назначавани преди П.Х. са идвали и са ме молили да бъде прекратено трудовото им правоотношение. Г-жа Р., която се намира в залата не е била част от тази групичка *****и. Тя беше първият назначен временно изпълняващ длъжността Д., тъй като тя е уважаван ***** и от родители и от колеги и от всички. По мое усмотрение, аз лично я назначих, тъй като си мислех, че няма да има такъв голям катаклизъм след кончината на предишния Д., но не се оказах права. Тази групичка заработи веднага и след известно време със сълзи на очи г-жа Р. дойде и поиска да се откаже да изпълнява тази длъжност и да я освободя. Аз я назначих П.Х. като Д. и я оставих на работа. Работихме над 2 години заедно. Същата тази група *****и не работеха само с колегите си срещу нея, работеха и с родителите. Родители бяха викани. Различни ситуации бяха преиначавани. Идваха и при мен родители - че децата не можели да спят. При направени няколко изненадващи проверки, аз виждах само дисциплина и ред. *****ите в тази въпросна групичка са Т.С., П.С. и стоящата тук - ние я знаем Б., чух, че я повикахте П..“

При така установената фактическа обстановка, съдът извежда от правна страна следното:

Относно иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

В случая, на 01.03.2021г. на ищеца, при условията на отказ, е връчена Заповед №*****г., на к. на община З., на основание чл.188 т.3 от КТ във вр. с чл. 187, ал. 1, т. 8 от КТ, с която е наложено дисциплинарно наказание „У.“ на П. ИВ. ХР.. За да наложи дисциплинарно наказание на определен работник или служител, работодателят е длъжен да проведе дисциплинарно производство, в което най-напред следва да установи факта на нарушение на трудовата дисциплина. На второ място - да определи вида на дисциплинарното наказание, да издаде заповед за неговото налагане, и най-накрая да връчи тази заповед на лицето, извършило нарушението. Съгласно чл. 193, ал. 1 КТ в стадия на установяване на факта на нарушението на трудовата дисциплина работодателят е длъжен да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения. Това задължение

на работодателя като орган на дисциплинарна власт представлява, от друга страна, право на работника или служителя да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. То съответства на конституционното право на последния за защита като гражданин (чл. 56 от Конституцията на Република България) и определя дисциплинарното производство като състезателно. Това означава, че работодателят, ако счита, че един работник или служител следва да бъде наказан по дисциплинарен ред, то той трябва да го уведоми за това. В противен случай работникът или служителят ще бъде поставен в положение на нерегламентирана от закона изненада, което ще доведе до нарушаване на неговото регламентирано от Конституцията право. Поради това, започвайки процедурата по налагане на дисциплинарното наказание работодателят е длъжен да уведоми работника или служителя, че се провежда дисциплинарно производство. Неспазването от страна на органа на дисциплинарна власт на това изискване води до опорочаване на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание. От изложените по-горе обстоятелства във връзка с настоящия спор е видно, че работодателят не е провел дисциплинарното производство съобразно изискванията на закона, като не е спазил предвидената процедура в КТ, тъй като не е посочил дисциплинарите нарушения, а се е позовал на констатации и оплаквания, направени от трети лица, не е изпълнил задълженията си по чл.193, ал.1 от КТ, съгласно който преди да наложи дисциплинарно наказание задължително трябва да събере всички доказателства и да ги оцени обективно, като вземе предвид и обясненията и доказателствата представени от наказвания служител, като не е посочил нарушенията, нито е посочил кога е извършено нарушението. Не на последно място, процесната заповед е връчена при условията на отказ, като същата е датирана и подписана от двама свидетели на отказа, като единия от тях е и издателя на заповедта, което също е в разрез с трайно установената съдебна практика.

Предвид горното, настоящия съдебен състав намира, че У.то е незаконосъобразно, поради което предявения иск за отмяната му по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ е основателен.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

За да се уважи иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на предишната работа във всички случаи следва да бъде уважен иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, т.е. да бъде признато за незаконно и отменено У.то. Разглеждания случай е такъв. С оглед акцесорния характер на иска за възстановяване на работа и, че атакуваното У. е незаконосъобразно, то ищеца се явява носител на потестативното право за възстановяване на работа. Искът за възстановяване на предишната длъжност „Д. Д.г.” в Д.г. „С.“, Булстат *****, в качеството му на правопреемник на Д.г. „В.Н.Л.“, Булстат ***** е основателен и следва да бъде уважен.

Относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от КТ при незаконно У. работника или служителя има право на обезщетение от работодателя в размер на брутното трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това У., но не за повече от 6 месеца. В случая е налице първия елемент от фактическия състав на вземането за

обезвреда по чл. 225, ал. 1 от КТ – У.то да е признато е незаконно, поради което за ищеца П. ИВ. ХР.(П.) с ЕГН ***** възниква правото на обезщетение по реда на чл. 225, ал. 1 от КТ. С оглед на изложеното, предявения иск за обезщетение от 01.03.2021г. до **** година, на основание чл.344, ал.1, т.3, вр. с чл.225, ал.1 и ал.2 от КТ, същия неизменен в съдебно заседание, съобразно заключение на СЧЕ, общо за сумата в размер на ***** лв., съдът следва да уважи в размер на ***** лева, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба-*****г. до окончателното и изплащане, а за разликата над тази сума до предявения размер от ***** лв., да отхвърли иска като неоснователен.

Относно иска по чл. 221, ал. 2, КТ:

За да възникне отговорността по чл. 221, ал. 2 от КТ, при която работникът дължи на работодателя обезщетение, следва да се налице няколко кумулативно предвидени от закона предпоставки, а именно: наличието на трудово правоотношение, прекратено с дисциплинарно У. При тези предпоставки и в случай, че трудовото правоотношение е безспорно, за работодателя възниква правото на обезщетение за обезвреда на вредите, които при безсрочно трудово правоотношение са в размер на brutното трудово възнаграждение на работника за срока на предизвестieto, а при срочно трудово правоотношение - в размер на действителните вреди. С оглед признаването на процесното У. за незаконно, ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца П. ИВ. ХР.(П.) с ЕГН *****, сумата ***** лева, представляващо обезщетение по чл. 221 ал. 2 от КТ, удържано от работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба-*****г. до окончателното и изплащане.

Относно разноските:

При този изход на делото, съдът намира, че на ответника следва да се възложи на основание чл. 78, ал. 6 ГПК държавна такса по неопеняемите икове – тези по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ в размер на по ** лв. или общо – *** лв. и по оценяемия иск – в размер на **** лв. и ***** лв. възнаграждение за вещо лице в полза на Районен съд-П.. Предвид изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК, следва да се уважи направеното искане за присъждане на разноси от процесуалния представител на ищеца, като с оглед представен списък на същите на основание чл.** ГПК съобразно разпоредбата на същия член, а именно до приключване на последното заседание в настоящата инстанция и в съответствие с т.11 от ТР №6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, настоящия съдебен състав намира, че ответника Д.г. „С.“, Булстат *****, в качеството му на правопреемник на Д.г. „В.Н.Л.“, Булстат *****, следва да заплати на П. ИВ. ХР.(П.) с ЕГН ***** направените разноси по делото в размер общо на ***** лв., представляваща направени разноси за адвокатско възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие.

Мотивиран от гореизложеното, Районен съд-П., първи състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №*****г., на к. на община З., на основание чл.188 т.3 от КТ във вр. с чл. 187, ал. 1, т. 8 от КТ, с която е наложено дисциплинарно наказание „У.“ на ищеца П. ИВ. ХР.(П.), ЕГН ***** и **ПРИЗНАВА УТО ЗА НЕЗАКОННО** на основание чл.344 ал.1 т.1 от КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344 ал. 1 т. 2 от КТ ищеца П.И. Х.(П.) с ЕГН ***** на заеманата преди У.то длъжност „Д. Д.г.” в Д.г. „С.“, Булстат ***** 2, в качеството му на правопреемник на Д.г. „В.Н.Л.“, Булстат *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 225, ал. 1 КТ Д.г. „С.“, Булстат ***** 2, в качеството му на правопреемник на Д.г. „В.Н.Л.“, Булстат *****, да заплати на ищеца П.И. Х.(П.) с ЕГН ***** обезщетение за оставане без работа поради У.то за времето от 01.03.,2021 г. до 01.09.2021 г. в размер на ****,28 лева, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба-*****г. до окончателното и изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над ***** лв. до предявения размер от ***** лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Д.г. „С.“, Булстат *****, в качеството му на правопреемник на Д.г. „В.Н.Л.“, Булстат *****, да заплати на ищеца П. ИВ. ХР.(П.) с ЕГН ***** удържаното от трудовото му възнаграждение обезщетение по чл.221, ал.2 от КТ в размер на ***** лева.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението, в частта му с която ответникът е осъден на основание чл. 225, ал. 1 и чл.221, ал.2 КТ да заплати обезщетение на ищеца.

ОСЪЖДА Д.г. „С.“, Булстат ***** 2, в качеството му на правопреемник на Д.г. „В.Н.Л.“, Булстат *****, да заплати на основание чл. 78, ал.6 ГПК в полза на бюджета на Районен съд-П. сумата от 711,37 лв. държавни такси и разноски по делото.

ОСЪЖДА Д.г. „С.“, Булстат ***** 2, в качеството му на правопреемник на Д.г. „В.Н.Л.“, Булстат *****, да заплати на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца П.И. Х.(П.) с ЕГН ***** сумата от ***** лв. разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____